

slovo

2/2023
Jar

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Ja som vzkriesenie i život

■ **Monika Beňová**

Čoraz viac ľudí v našej kultúre, nábožensky založených aj neveriacich, si kladie rovnakú otázku ako Jób pred tisíckami rokov: „Ak muž umrie, azda zase ožije?“ (Jób 14,14). A existuje vôbec dôležitejšia otázka?

Možno preto Pavol povedal spoluveriacim v Pánovi Ježišovi Kristovi: „Nechceme, bratia, aby ste nevedeli, ako je to zo zosnulými, aby ste sa nermútili ako ostatní, ktorí nemajú nádej.“ (1Tes 4,13).

Preto sa mi páči, čo Ježiš povedal Marte po smrti Lazara, jej a Máriinho brata a Ježišovho dobrého priateľa: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, aj keď zomrie, bude žiť.“ (J 11,25).

Ježiš v podstate povedal: „Existuje život po smrti. Dokážem to tým, že vzkriesim Lazara po štyroch dňoch strávených v hrobe. A dokážem to aj tým, že vstanem z mŕtvych po mojom vlastnom ukrižovaní a neukážem sa len na chvíľku, ale budem sa zjavovať počas štyridsiatich dní, aby som presvedčil svet, že som skutočne ožil. Pretože som premohol hrob, aj moji nasledovníci ho premôžu. Môžu si byť istí, že budú so mnou žiť naveky v nebi.“

A s týmto som spokojný. Napĺňa ma to nádejou a teším sa z budúcnosti. A táto nádej neba nám prináša tri významné veci:

Nádej neba určuje našu hodnotu! Existencia neba ma uistuje, že Bohu na nás naozaj záleží. Od prvej po poslednú stranu Biblia kričí túto správu: Boh nedokáže vystáť predstavu, že by večnosť strávil bez nás, svojich detí. Boh vesmíru, ktorý by mohol stráviť večnosť akýmkoľvek spôsobom a s kýmkoľvek, ju chce

prežiť práve s tebou a so mnou. Sme pre Neho nesmierne vzácní.

Na Discovery Channel v jednom z prírodopisných filmov o rodine kačíc som rozmýšľal práve o tom. Kačka sa čapkala v bazéne so svojimi kačiatkami. Po chvíli ale matka vyskočila na betónový okraj bazéna a kačiatka sa zoradili, aby ju nasledovali. Prvé kačiatko vyskočilo, no čľuplo späť do vody. No napokon sa mu podarilo vyskočiť na okraj bazéna a nasledovať mamu. Podobne, druhé, tretie a tak ďalej, po niekoľkých pokusoch sa takmer všetkým podarilo dostať z bazéna. Až na jedno. To posledné skúšalo a skúšalo, ale nemalo dost síl vyskočiť na betónový okraj bazéna. A čo myslíte, že urobila jeho matka? Je mi to ľúto, ale jednoducho šla s ostatnými kačiatkami preč. A rozprávač nezaujatým hlasom vysvetlil: „Matka opustí toto kačiatko, pretože je pravdepodobne príliš slabé, aby prežilo. Znie to kruto, ale tak to v prírode chodí.“

Vďaka Bohu, Biblia vykresľuje Pána Boha ako dobrého Pastiera, ktorý má síce 100 oviec, ale ak sa aj jediná z nich zatúla, Boh ju nenechá napospas. Namiesto toho spustí „celoštatné“ pátranie, aby zatúlanú ovcu našiel. A keď ju nájde, odnesie ju v náručí domov (L 15,4-7).

Keď si čítate a rozmýšľate o tomto príbehu, nehovoriť vám to nič o tom, akí ste pre Boha vzácní? Nedáva vám to nový pohľad na vašu hodnotu ako človeka?

Nádej neba zvyšuje mieru našej odvahy! Keď vo svojom živote máme nádej neba a teda toho, že strávime večnosť v nebi s Bohom, zmení to náš celkový pohľad na život. Stále tu budú nezdary, stále tu budú pokušenia, nezodpovedané otázky, bolesti a tra-

gédie, ale na to všetko sa budeme pozerat' z „vtáčej perspektívy“.

Viete, je neuveriteľné, čo musel Pavol prežiť pre svoju vieru. Bičovali ho tridsiatimi deviatimi ranami pri piatich rôznych príležitostiach; trikrát ho palicovali; trikrát na lodi stroskotal; takmer ho ukameňovali na smrť, mal nedostatok jedla, vody, oblečenia. A napriek tomu v Liste Rímskym vyhlásil: „Usudujem totiž, že utrpenia terajšieho času sa nedajú ani porovnať s budúcou slávou, ktorá sa má na nás zjaviť.“ (R 8,18). To je perspektíva! Môžeme povedať aj my to, čo Pavol? Ak by bol dnešný deň jedným z tých svetlých a krásnych dní, ktoré by sa odrazu zmenili na krízu života a smrti, máme v nádeji Ježišovho vzkriesenia istotu, že naša večnosť s Bohom je neotrasiteľná!

Nádej neba povzbudzuje naše nadšenie pre budúcnosť! Keď je naša budúcnosť v bezpečí, budeme sa tešiť na veci, ktoré sú ešte pred nami. Nevieme veľa podrobností o tom, ako to tam bude vyzerať. Jedno však vieme: Máme nebeského Otca, ktorý nás miluje a strávil veľa času a vyvinul mnoho úsilia, aby vytvoril prostredie, ktoré nám bude šité na mieru a urobí nám radosť.

Biblia o tom mieste, kde máme stráviť večnosť, hovorí veľmi poeticky: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“ (1K 2,9).

Pozrite sa na to takto. Najprv si predstavte všetky úžasné veci, ktoré dokázali vytvoriť obyčajní ľudia napriek svojmu obmedzenému intelektu, obmedzeným zdrojom a zmyšľaniu zaťaženému hriechom. Sú to zmrzlinové poháre s horúcim karamelom. Raketoplán. Kabriolety Ferrari. Ústava našej republiky. Disney

World. Eiffelova veža. Motocykle Harley Davidson. Dialnice. iPhony a iPhody. Sklápacie kreslá. Starbucks Frappuccino. Most Golden Gate. Mrakodrap....To vôbec nie je zlý zoznam. A ten vymysleli ľudia obmedzených možností. Čo všetko pre nás v nebi pripravil Pán Boh, ktorý má neobmedzené možnosti. Nie je obmedzený časom, priestorom, hriechnosťou, zdrojmi. Biblia nám ponúka náznaky toho, čo nás vo večnosti čaká. Budeme si užívať hlboké a bohaté vzťahy v spoločenstve. Nebo nebude poškrvnené hriechom. Je to miesto, kde už nebude potrebné nič ľutovať, nikoho obviňovať, ani nebudú existovať výčitky svedomia. Biblia tiež hovorí, že nebo je miestom, kde dôjdeme k potešeniu, úplnosti a kde nebude bolesť ani postihnutie. (Zjav 21,4). Budeme tu uctievať Boha a slúžiť Mu z ohromujúceho pocitu úžasu a lásky. A tiež je tu dokonalá skúsenosť, keď napokon uvidíme Ježiša tvárou v tvár (1J 3,2).

Pán Ježiš toto všetko obsiahol a aj ponúkol Marte a cez Božie Slovo aj nám vo svojom vyhlásení: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, aj keď zomrie, bude žiť!“ On nám hovorí: Ja som Ten, ktorý má moc i silu na to, aby som ťa previedol zo smrti do nového, nádherného, bohatého života. Nie je to v твоjich silách. Nech by si urobil čokoľvek, nech by si sa akokoľvek snažil získať tento život svojimi silami, nedokážeš to. Prijmi ma! Uver vo mňa! Uver golgotskej obeti a Božiemu odpusteniu všetkých твоjich hriechov a ja ťa prevediem do svojej slávy, ktorá je pripravená práve pre teba!

Nie je väčší dôvod na veľkonočnú radosť, ako tento. ■

Verš mesiaca apríl

■ František Haško ml.

„Ved' preto Kristus zomrel a ožil, aby panoval nad mŕtvymi, aj nad živými.“ Rímskym 14,9

Nie je snáď žiadny väčší rozdiel v stave človeka ako ten, či je mŕtvý alebo je živý. Je to viac ako rozdiel medzi bohatým a chudobným; viac ako medzi Ázijcom, belochom, či černochoom; viac ako byť ľavičiarom alebo pravičiarom. Viac ako pri rozdieloch v našich schopnostiach, fyzickej sile. Je to určite viac ako banálne rozdiely, ako napríklad to, či si myslíme, že na pizzu patrí ananás alebo nie.

A predsa, keď si prečítame List Rímskym, Pavol zdanlivo najviac píše tamojším kresťanom o jedle. Niektorí členovia zboru v Ríme pohŕdavo pozerali na takých, ktorí robili inak ako oni - nejedli mäso z náboženských dôvodov. Ale ved' či nám nedal Pán Boh slobodu? Prečo potom si títo myslia, že jesť mäso je nesprávne?

Pavol sa istým spôsobom skôr prikláňa na stranu prvých, označuje ich vieru za „silnú“ a vieru druhých za „slabú“. No zásadný dôraz dáva nie na silu viery; dôraz je na nesúdení, nepohŕdaní tými druhými. Naopak, máme sa vzájomne rešpektovať a podporovať, bez ohľadu na to, akým spôsobom vyznávame Pána Boha. Lebo hoci sú medzi nami rozdiely, "Pánovi sme" (Rím 14,8). Ak jeden robí niečo pre Pána Boha, tak mne neprisúdi mu hovoriť nerob to, no ani jemu neprisúdi hovoriť mne, že prečo to nerobím. Ak Kristus

panuje nad živými aj mŕtvymi, nie o to viac nad ľuďmi s menšími rozdielmi? Len Jemu náleží súdenie, a to nielen náleží, On ho aj učiní: „všetci sa postavíme pred súdnu stolicu Božiu.“ (Rím 14,10)

Dnešná spoločnosť je extrémne rozdelená, aj na Slovensku. V susednom štáte je vojna, u nás budú o pár mesiacov parlamentné voľby. Ako kresťania by sme podľa Pavlovho listu kresťanom mladej cirkvi k tomuto rozdeľovaniu nemali prispievať, naopak, správať sa a hovoriť v láske k svojmu blížnemu. A nemýľme sa, nejedná sa len o ostatných kresťanov. Byť veriaci a byť neveriaci je stále menší rozdiel, Kristus panuje nad všetkými a Jemu náleží súd. Nie nám. Neveriaci alebo zle konajúci sa nezmení naším rozkazovaním. A v našom nedokonalom stave skôr uvidíme smietku v oku brata ako brvno vo svojom, takže o to viac je nesprávne súdiť iných, lebo môžeme my byť tí slabí vo viere, aj keď to nevidíme. Naopak, budme zhovievaví voči ľuďom s iným názorom. Ukazujme na Božiu milosť svedectvom nášho života, nie odsúdením slovami nášho rozdielneho presvedčenia. Budme k sebe tolerantní, či v zборе, či v cirkvi, ale aj v našej krajine a celom svete, lebo Kristus panuje nad všetkými. ■

Lotor na kríži

■ Katarína Hašková

A jeden zo zločincov, ktorí tam viseli, rúhal sa Mu a hovoril: Či nie si Ty Kristus? Zachráň seba i nás! Ale druhý ho zahriakol: Ani ty sa nebojíš Boha, a si celkom tak odsúdený! A my spravodlivo, lebo dostávame zaslúžený trest za to, čo sme spáchali, ale Tento neurobil nič zlého. Potom povedal Ježišovi: Pane, Ježiši, rozpo-meň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva. Odpovedal mu (Ježiš): Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji!

Opäť vstupujeme do veľkonočného času. Je mnoho osobností pašiového týždňa, o ktorých sa zvykne rozprávať. Pilát a Herodes, Kaifáš i Annáš, Judáš, Peter, Ján a iní sú analyzovaní, ich činy hodnotené a ich rozhodnutia rozoberané do detailov. Tentokrát sa však pozrieme na niekoho, na koho takmer vôbec nemyslíme. Nevieme prakticky nič o minulosti či životných okolnostiach tohto človeka, nepoznáme jeho pohnútky ani rozhodnutia. Spomínaný vo všetkých evanjeliách, pre troch ide iba o zmienku. Iba jeden z nich, Lukáš, však prináša informáciu, ktorá je takmer neuveriteľná: lotor na kríži, zločinec odsúdený podľa rímskeho zákona na potupnú a bolestivú smrť, získava od Pána Ježiša večný život.

Za čo sa udeľoval trest ukrižovaním? Pre Rimanov boli ich zákony posvätné. Vďaka tomu sa nám zachovali v jasnej podobe, spolu s trestami za ich prestúpenie. Ukrižovanie ako spôsob popravy bol považovaný za najkrutejší spomedzi všetkých

trestov a podľa Cicera, slávneho rímskeho rečníka a politika, „samotná myšlienka kríža by mala byť vzdialená nielen telu rímskeho občana, ale nemal by byť na mysli, v očiach ani ušiach.“ (voľný preklad) Tento trest bol vyhradený pôvodne iba otrokom, neskôr aj pirátom a nepriateľom štátu.

Muži, ktorých evanjelisti v našom preklade nazývajú „lotrami“, teda neboli nijakí drobní zlodejčkovia. Išlo s najväčšou pravdepodobnosťou o vrahov, ktorí rebelovali voči štátnej moci a vykonali zločiny voči Rímu. Ako uznáva jeden z nich, trest kríža si plne zaslúžili. Ako je napísané, spočiatku sa obaja Pánovi Ježišovi posmievali a rúhali sa Bohu. Ich reč by nebola vhodná pre slušnú spoločnosť. Obaja boli hrubí zločinci. Ako sa môže niekto taký „tlačiť do neba“?

Sú rôzne príbehy o tom, ako ľudia, ktorí žili celý život bez Boha, sa obrátili na smrteľnej posteli. V nás, ktorí sme celý život prežili v cirkvi a snažili sa o slušný

život podľa Božích pravidiel, to vyvoláva akýsi pocit krivdy. Tak ja sa celý život snažím, odopieram si veci tohto sveta, a tento tu nadával, pil, bil sa, možno aj spáchal nejaký zločin, a má byť rovnako spasený ako ja? Veď to nie je fér! Skutočne?

Zločinec, ktorý si v „hodine dvanástej“ uvedomil, že bude po smrti súdený Bohom, olutoval svoje činy. Dokázal to, čo v tej chvíli nedokázal ani učeník Peter: pozrel na muža ukrižovaného vedľa seba a videl Kráľa. Vyznáva svoje hriechy, činí pokánie a Pána nad životom a smrťou prosí len

o to, aby sa naňho rozpomenul vo svojom kráľovstve. Uveril, že Ten, ktorý trpí rovnako potupnou smrťou ako on sám, je Spasiteľom sveta. A čo dostal za túto vieru? Prísľub večnosti.

Obaja zločinci na kríži boli v rovnakej pozícii. Obaja mali rovnakú šancu. Obaja počuli, čo sa o ich spoluodsúdcovi hovorí, videli nápis nad Jeho hlavou. Jeden z nich sa posmieval a rúhal až do konca. Ten druhý olutoval svoj život a pokorne prosil o odpustenie.

Aj my stojíme pred rovnakým výberom. Ako sa rozhodneme? ■

**Manželský večer,
19. február 2023, Herľany**

Evanjelické služby Božie II. – Privítanie

■ Ľuboslav Beňo

Bolo to ešte pred rokom 1911, kým sa v Pukanci nezišli zástupcovia cirkvi, aby sa dohodli na jednotnom poriadku bohoslužieb. Dovtedy mal každý cirkevný zbor aj na Slovensku všetko po svojom. Ak ste niekde, do niektorého cirkevného zboru prišli na návštevu, nikdy ste nevedeli, čo sa práve bude diať. Bude sa odriekať viera všeob. kresťanská? V niektorých cirkevných zborech odriekali Nicejské vyznanie! Alebo sa bude pri čítaní textov stáť? Niekde sedeli. Nám sa to zdá nepodstatné, ale ľuďom vtedy to prekážalo! Som presvedčený, že keby to bolo dnes tak, aj nám by to prekážalo. Preto vtedy došli k dohode o jednotných evanjelických bohoslužbách. „Nech sa deje všetko slušne a v poriadku!“ 1K 14,40

Viete si predstaviť, že by sme dnes poriadok nemali a tu by niektorí pri evanjeliu sedeli, iní stáli, pri modlitbe podobne, alebo by slobodne ľudia počas programu vchádzali a aj vychádzali von? Chaos!

Pred 27 rokmi do programu bohoslužieb pribudlo hneď v úvode privítanie. V spevníku je nesprávne uvedené ako „oslovenie“. Ním začíname každé služby Božie. Už si ich bez toho ani nevieme predstaviť. Ono ešte nie je priamou súčasťou bohoslužieb, dokonca sa pôvodne plánovalo, že farár ho bude hovoriť od ambonu, pultíka, nie z oltára, aby až predspev bol samotným úvodom a začiatkom bohoslužobného stretnutia.

Práve v privítaní je priestor na oboznámenie sa s poriadkom, aby sme vedeli, čo a ako bude pokračovať. Aby sme neboli prekvapení a pri špeciálnych príležitostiach aby sme v kostole nehabkali a nebludili v programe. To sa niekedy naozaj stávalo. Potom si cirkev ťažko mohla hovoriť, že je biblická, že sa všetko deje slušne a v poriadku.

Nech aj v privítaní hovoríme iba o programe bohoslužieb a tak samotné privítanie nemá nijaký hlbší duchovný zmysel a obsah, predsa len jednou formulkou označuje, že začínajúce stretnutie, bohoslužby sú kresťanské, konajú sa v mene Božej Trojice. To je tá formulka, ktorá tam vždy zaznie: V mene Boha Otca, Syna i Ducha svätého. Túto formulku najmä mnohí starší kresťania poznajú ako prežehnávajúce sa vyznanie. Mladí sa dnes neprežehnávajú, alebo sa prežehnávajú len veľmi málo. Akosi sme si v našej cirkvi odvykli od dávania si Ježišovho symbolu na svoje telo (ako na chrám Ducha svätého). No je to možné urobiť práve pri tejto formulke v privítaní, na začiatku bohoslužieb.

Týmto symbolom hneď na začiatku bohoslužieb si ukážeme a pripomenieme, že sa stretávame s našim Bohom a že naše stretnutie je úzko zviazané s našim Pánom a Spasiteľom Ježišom Kristom. Tak nech sú naše zhromaždenia, naše služby Božie ako miesto stretnutia sa s Pánom Bohom aj bratmi a sestrami konané biblicky: slušne a v poriadku! ■

podľa kázne z 22.4.2018

Mílniky reformácie 500 rokov – reformácia stále pokračuje!

■ Ľuboslav Beňo

Nie, reformácia sa neudiala iba v roku 1517, ako si niektorí ľudia predstavujú. Myslím si, že je škoda, že v cirkvi si viac túto päťstoročnicu nepripomíname, akoby naozaj všetko prebehlo iba v tom historickom októbri. Nie, Lutherov pokus o reformáciu cirkvi pokračoval ďalej, Luther sa po ukrytí na hrade Wartburg (máj 1521 – marec 1522) vrátil na univerzitu vo Wittenbergu a začal rad mnohých kázni, neraz ostrých, v ktorých zreteľne pomenúval nesprávne veci či už na strane Ríma, ale aj na strane jeho prívržencov.

Keď po smrti pápeža Leva X. (ešte 1.12.1521) nastúpil nový pápež, Hadrián VI., sľuboval veľké reformy v cirkvi. Luther mu

však neveril a správne pochyboval o akýchkoľvek reformách.

Reformátor musel riešiť aj nesprávne pokusy o nastolenie nového svetského poriadku ako Božieho kráľovstva ešte tu na zemi medzi horlivcami na strane reformácie. V januári 1523 vydal vysvetľujúci spis O svetskej vrchnosti, ako sme jej povinní poslušnosťou.

Pribúdali ďalšie spory a polemiky, mnohí sa stavali proti nemu, iní ho podporovali, boli aj takí, ktorí boli sprvu na jeho strane, ale potom sa na nátlak Ríma od neho odvrátili (Erazmus Rotterdamský) a ostro s ním polemizovali.

Luther niekedy v tomto období videl aj nedostatky omše, najmä v jej obetnej časti a pre kostoly,

**reštart rómskej besiedky, 75 detí,
23. marec 2023, Rankovce**

***Návšteva z misie na Níle,
10. marec 2023, Herľany***

kde túto chybu vnímali tiež, pripravil pozmenený poriadok omše, stále ešte latinskej, ktorý ešte v roku 1523 vydal pod názvom Formula missae. Na bohoslužby v nemčine, Deutsche Messe, z ktorých vychádzajú aj naše súčasné služby Božie, musíme ešte dva roky počkať.

Apríl 1523 však prináša nové svetlo do osobného života nášho reformátora. Po návrate z Wartburgu sa vrátil do mníšskej kutne a býval v augustiniánskom kláštore vo Wittenbergu. Po tom, ako sa ešte v r. 1521 po Lutherovej kritike celibátu niekoľko farárov navzdory biskupským zákazom oženilo, začala rásť aj otázka platnosti mníšskych sľubov. Luther v novembri 1521 spochybnil ich

platnosť v spise O mníšskych sľuboch a mnohí mnísi, ovplyvnení jeho reformnými myšlienkami, kláštory opúšťali. Vo veľkonočnú nedeľu 1523 z kláštora cisterciánok Marienthorn ušlo 12 mníšok, medzi nimi aj Katarina von Bora. Ušli skryté pod plachtou na voze. Legenda o skrytí sa v sudoch je pravdepodobne iba prikrášením celého dobrodružného príbehu. Náklad prišiel priamo do Wittenbergu, kde našli útočisko. Postupne sa všetky zaradili do svetského života, vrátili sa k svojim rodinám, alebo sa povydávali, ostala iba Katarina... Od štyroch rokov života nepoznala iný život, iba kláštorný. No opäť, musia prejsť ešte dva roky, kým si Martin a Katarina povedia svoje áno. ■

Krabice požehnania a spacáky - svedectvo

■ Ľuboslav Beňo

Bevan Stein je človek, ktorý sem, na Slovensko, prišiel z USA už takmer pred 30 rokmi ako misionár. Najprv dlho pôsobil v Košiciach, bol zakladateľom organizácie Otcovo srdce, zabezpečoval pomoc deťm domovom. Áno, tie balíčky, ktoré sme niekoľko rokov pripravovali pre deti z domovov, odovzdával deťom práve on. Potom sa ale odsťahoval k Martinu, stal sa členom cirkevného zboru Háj. V súčasnosti je koordinátorom humanitárnej pomoci pre Ukrajinu, zakúpil kamión a niekoľkokrát v mesiaci vozí pomoc do vojnou napadnutej krajiny.

Ešte v roku 2022 oslovil predstaviteľov cirkvi s pomocou cez krabice s potravinami a liek-

mi, ktoré sú ako soľ potrebné na miestach, kde je vojnové utrpenie. Vtedy sa narýchlo zapojilo niekoľko cirkevných zborov a škôl, pripravili 133 krabíc, ktoré pomohli ukrajinským rodinám približne na jeden mesiac. Bevan Stein viackrát po návrate svedčil, že videl zúfalú situáciu.

Preto vzišla túžba po pripravení ďalších krabíc požehnania, s cieľom pripraviť ich v našej cirkvi 300, pre nosnosť kamióna optimálne 400.

Na výročnom presbyterstve sme sa zaoberali touto výzvou s tým, že by sme aj my mohli pripraviť nejaké krabice. Navrhli sme vyčleniť na to 1.000,- € s tým, že ich skúsime vyzbierať v ofere na službách Božích a potom skúsime podľa tej sumy vyskladať čo najviac takých krabíc.

Obsah bol predpísaný, čo presne majú obsahovať, krabica

vyšla na 80,- €. Cirkev ponúkla, že cirkevným zborom pomôže 40,- € na každú krabicu, ak pripraví viac ako 5 krabíc. Tak sme na fare začali kalkulovať, z 1000 € vieme vyskladať 25 krabíc. Super. Ale – nevieme tie krabice od veľkodávateľov vyskladať lacnejšie a pripraviť tak viac krabíc, pomôcť viacerým rodinám? Po prehľadani internetu sa podarilo nájsť dodávateľa, s ktorým krabica vyšla na asi 66,- € pri objednaní väčšieho množstva tovaru. Po celkovom prekalkulovaní sme napokon objednali tovar pre – 36 krabíc. 36 rodín môže dostať požehnanie vo forme potravín a drogerie!

Ofery sa konali na bohoslužbách 5.3., vyzbieralo sa: Bačkovík – 322,50 €, Boliarov – 278,- €, Čakanovce – 130,- €, Rankovce – 387,90 €, dary jednotlivcov – 200,- €, spolu: 1.318,40 €. Veľká vďaka všetkým vám, štedrý darcovia!

Tovar priviezli (niečo sme museli predtým nakúpiť aj v bežnom obchode) 2. marca a my sme sa pustili do balenia. Oľa, mamička z Ukrajiny, ktorá bývala u nás, na každú krabicu najprv fixkou napísala originálny pozdrav, pomohla nám aj s prekladom listu, ktorý sme potom vkladali medzi tovar pre každú rodinu. S balením pomohli 8. marca Matejovci a Haškovci z Rankoviec, s odvozom 16.3. na zberné miesto v Košiciach brat Imrich Goduš a v sobotu 18.3. už boli odvezené aj z Košíc kamiónom brata B. Steina.

Kamión sa napokon podarilo naplniť do posledného miesta, v celej cirkvi sa nazbieralo neuveriteľných 400 krabíc požehnaní!

V stredu 22.3. podľa svedectva na sociálnej sieti už boli krabice na mieste určenia, v Charkivskej oblasti, podľa fotiek naše boli vykladané v nedeľu 26.3. v dedinkách pod Charkivom. Úžasné!

Okrem toho sme ešte vo februári (6.2.) poštou odoslali 20 ks spacákov, ktoré sme kedysi prijali od Diakonie pre rómsku misiu a roky stáli zaprášené a nepoužité, našej sesterskej cirkvi v Dnipre. Oni ich tam potom vedeli doručiť až priamo na front do mesta Bachmut, kde slúžia aj chlanci z ich cirkevného zboru. ■

Ako učiť deti celé biblické knihy?

■ Katarína Hašková

Mali by sme vôbec učiť deti celé knihy, od začiatku do konca, prečítať s nimi každý jeden verš? Nie je to pre ne príliš ťažké, alebo nudné, alebo veď na to ešte majú čas? A aj tak si to nebudú všetko pamätať, tak prečo sa nezamerať len na zopár známych príbehov?

Takéto otázky a im podobné námietky boli odrazovým mostíkom pre stretnutie pracovníkov s deťmi v rôznych spoločnostiach a cirkvách, ktoré sa konalo v sobotu 25. februára v priestoroch CZ Košice-Terasa. Seminár pre nás pripravili dve pracovníčky združenia Scripture for Life, ktoré sa od roku 2019 snažia prinášať Božie slovo deťom v ucelenom formáte biblických kníh.

Skúste sa teraz zamyslieť, či ste si vy osobne niekedy prečítali aspoň jednu biblickú knihu od začiatku do konca, vcelku. Ak nie, tak vám to určite odporúčam. Knihy historického charakteru nesú príbeh, ktorý zrazu naberá úplne iný význam, než keď z neho poznáte iba niekoľko častí vytrhnutých z kontextu. Napríklad 1. a 2. kniha Samuelova – poznáme príbehy o Dávidovi, ale viete, ako to išlo za sebou? A čo všetko sa odohralo? Alebo niektorý z Pavlových listov – ako je postavený, o čom Pavel píše, o čom sú kapitoly, z ktorých poznáme jeden veršik naspamäť? Hneď vám to celé bude dávať nový zmysel. A presne to by sme mali ukázať aj deťom a naučiť ich rozumieť Biblii v jej plnosti, nakoľko je to pre nás možné.

Počas predpoludnia stráveného v príjemnom prostredí sme si vyskúšali s ostatnými prítomnými niekoľko aktivít. Skúsili sme si, ako dobre vieme

poskladať príbeh Biblie od stvorenia po nové alebo len na základe kľúčových slov, a či dokážeme určiť, v ktorej biblickej knihe sa o danej téme píše. Hľadali sme rozdiely a zhody v jednom príbehu z evanjelií, ktorý je opísaný všetkými evanjelistami, a zisťovali sme, aké sú hlavné myšlienky v rôznych textoch Biblie. Vďaka tomu sme si uvedomili aj my, že hoci sme učiteľia, stále sa máme čo učiť a potrebujeme si čítať Bibliu, poznávať ju a učiť sa z nej i o nej.

Záver stretnutia bol naplnený voľnými rozhovormi. Mohli sme sa dozvedieť, ako sa darí našim kolegom z iných spoločností a zborov, ja osobne som bola veľmi rada za možnosť porozprávať sa s našimi dobrými známymi zo susedného zboru Veľkej Kamenice. Vzácne boli aj rozhovory so školiteľkami, ktoré nám porozprávali niečo viac o tom, ako sa im darí, ako sa dostali k tejto službe a kde sa môžeme dostať k mnohým materiálom aj plateným, aj zdarma ponúkaným.

Apoštol Pavel napísal v 2. liste Timotejovi posledné rady a varovania svojmu žiakovi a spolupracovníkovi, v tom čase už biskupovi Timotejovi. Okrem iného mu pripomenul jeho vlastné študovanie Písma, a dodal: „Každé písmo, vdychnuté od Boha, (je) aj užitočné učiť, karhať, napravovať a vychovávať v spravodlivosti, aby bol človek Boží dokonalý a spôsobilý na všetko dobré.“ (2 Tim 3,16-17) Nuž teda, uč sa, študuj, čo Boh konal v životoch ľudí a ako ľudia reagovali na Jeho konanie. A potom už len „zostávajú v tom, čomu si sa naučil a o čom si presvedčený, pretože vieš, od koho si sa (to) naučil, a že od detstva poznáš sväté Písmo, ktoré ťa môžu urobiť múdrou na spasenie vierou v Krista Ježiša.“ ■

Modlitba

■ Mária Hrehorová

Hospodine, Pane náš, Ty si okrem iného stvoril aj svetlo, aby nikto z nás nežil v tme. Ďakujeme Ti za svetlo nášho života, ktoré máme v Tvojom Synovi Ježišovi Kristovi. Daj, prosíme, aby ono svietilo aj v našich srdciach každý deň a bolo zjavné aj na našom správaní, konaní a myslení a tak odražalo Božie svetlo iných. Amen.

Drahý Kriste, Ty poznáš všetko, čo nás ťaží, čo nás tlačí k zemi. Pomôž nám v našom trápení, v bolestiach a biede. Vlož, prosíme, do našich srdc taký cit, aby sme si vnímali navzájom utrpenia a neboli egoistickí. Daj nám odvahy a silu, aby sme si slúžili navzájom a niesli bremená medzi sebou.

Otče náš nebeský, predstavujeme pred Tvoju tvár a vyznávame, že Ťa často zraňujeme svojimi

myšlienkami, slovami i skutkami. Ďakujeme, že napriek našim zlyhaniam nás neopúšťaš, ale dvíhaš a dávaš nám silu ísť ďalej. Prosíme Ťa, očisti a uzdrav naše vnútro od každej zloby a ľudskej nedokonalosti. Daj, aby sme si práve v čase veľkonočných sviatkov dokázali viac vážiť Tvoju lásku k nám hriešnym a nehodným, ktorú si nám dokázal vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Daj, aby sme svoj život naplno odovzdali Tebe a nežili v sebaklame, mysliac si, že sme sa naozaj odvrátili od zlého, zmenili sa a polepšili. Vieme, že niet inej cesty k Tebe, jedine cez Pána Ježiša Krista, ktorý za nás trpel a zomrel, aby sme my mohli žiť. On jediný zvíťazil nad večnou smrťou a diabolskou mocou. Vkladáme sa do Tvojich svätých rúk s prosbou, aby si nás uzdravil cez Kristovo víťazstvo na kríži. Amen. ■

Začiatok roka

■ Váš farár

Do Nového roka 2023 sme vstupovali s bázňou i túžobným očakávaním. Po dvoch rokoch pandémie, roku vojny tesne za našou hranicou, čo asi príde? Rok pokračujúcej vojny, alebo jej ukončenia? Rok ekonomickej krízy, ktorá by sa dala po takom vypätí celkom dobre očakávať? Možno by to mohol byť aj konečne rok spamätania sa, čo sa týka klimatických zmien. Možno...

V cirkevnom zbore sa nám postupne vracajú ľudia, ktorí si pri covide odvykli na spoločenstvo, aj keď sme s túžbou a láskou otvorení aj pre ďalších.

Začiatok roka patrilo, pocho-pitelne, všetkým uzávierkam starého roka, písaniu výročnej správy, zúčtovaniu všetkých položiek, príprave presbyterstva, konventu... a pritom všetkom ostatné, pravidelné aktivity v našom spoločenstve plus na fare ešte tvorenie spoločenstva pre rodinku z Ukrajiny.

3.1. – výročná pracovná večera

redakčnej rady nášho časopisu v Bidovciach, zároveň s prípravou ďalších čísiel.

7.1. – stretnutie našich rodiniek, mládeže spolu s oboma rodinkami z Ukrajiny, ktoré sme mali v Rankovciach (jednu z Kamjanskeho pri Dnipre na fare, druhú zo Záporižžja u Kristen Wollam).

15.1. – mimoriadne presbyterstvo, ktoré schválilo už dlhšie plánovanú generálnu opravu kuchyne na fare

29.1. – filiálne konventy – Bačkovík, Boliarov

5.2. – filiálne konventy – Čakanovce, Rankovce

6.-22.2. – oprava kuchyne (nová linka, dlážka, strop, elektrické rozvody, steny)

12.2. – výročné presbyterstvo, Rankovce

19.2. – manželský večer v Herľanoch, ako hostí sme pozvali manželov Petrovcov z Obišoviec,

hudobne nás sprevádzali Činčurovci z Čakanoviec s hosťami

21.2. – revízny výbor pri kontrole účtov za rok 2002, Rankovce

26.2. – výročný zborový konvent, Rankovce

3.-5.3. – zimná víkendovka mládeže vo Svite

10.3. – návšteva z misie na Níle, najprv na fare s Rómami, potom v Herľanoch otvorené stretnutie

17.-19.3. – organizácia konferencie Modlitebného spoločenstva v Kežmarku

23.3. – obnovená rómska besiedka po rokoch, prišlo hneď 75 detí

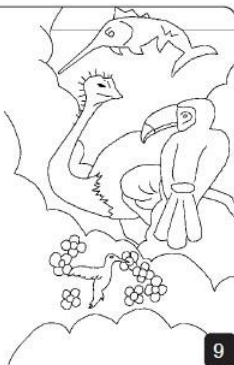
26.3. – stretnutie starších bratov a sestier v Herľanoch

Počas prvých mesiacov sme sa v nádeji vzkriesenia rozlúčili s dvoma bratmi: 14. februára v Rankovciach s Jaroslavom Matejom, 46-ročným a 17. marca v Čakanovciach s Jaroslavom Haškom, 59-ročným. ■

Keď Boh všetko stvoril, 2. časť

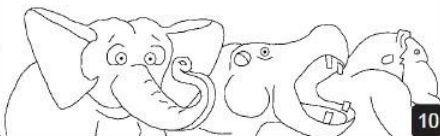
■ Biblia pre deti

Ďalšie v Božom zozname boli morské stvorenia, ryby a vtáky. V piaty deň stvoril mečúne a drobné sardinky, dlhonohé pštrosy a veselé malé kolibríky. Boh stvoril všetky druhy rýb aby naplnili vodu na zemi a všetky druhy vtákov aby sa tešili zo zeme, mora a oblohy. A bol večer a bolo ráno piaty deň.

9

Potom Boh znovu prehovoril. Povedal: „Nech sa zem naplní živými bytosťami ...!“ Tak začali existovať všetky druhy zvierat, hmyzu a plazov. Boli tu slony, ktoré tras zomou aj usilovné bobry. Nezbedné opice aj nemotorné krokodíly. Vítajúce červy aj urečnený čipankovia. Dlhé žirafy aj pradúce mačičky. V ten deň Boh stvoril všetky druhy zvierat. A bol večer a bolo ráno šiesty deň.

10

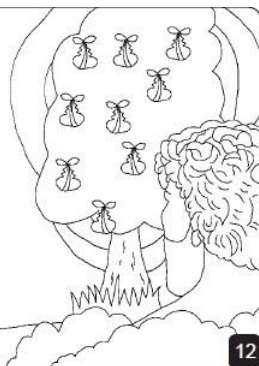
V šiesty deň Boh urobil niečo iné - niečo veľmi špeciálne. Všetko už bolo pripravené na človeka. Na poliach bolo jedlo a zvieratá, aby mu slúžili.

A Boh povedal: „urobme človeka na náš obraz. Urobme ho pánom nad všetkým na zemi.“
TAK BOH STVORIL ČLOVEKA NA SVOJ OBRAZ, NA OBRAZ BOŽÍ HO STVORIL ...

11

Boh prehovoril k Adamovi:
„Jedz, čo len budeš chcieť zo záhrady. Ale nejedz zo stromu poznania dobra a zla. Ak z neho budeš jesť z toho stromu, určite zomrieš.“

12

A PÁN Boh povedal: „Nie je dobre, aby človek bol sám. Urobim mu pomoc.“ Boh priviedol k Adamovi všetky vtáky a šelmy ale pre Adama medzi nimi nebolo vhodného partnera.

13

Boh poslal Adama do hlbokého, hlbokého spánku. Zobral tomuto spiacemu mužovi jedno rebro. Boh stvoril z Adamovho rebra ženu. Stvoril ju presne tak aby mohla byť Adamovou partnerkou.

14

Boh stvoril všetko za šesť dní. Potom požehnal siedmy deň a urobil ho dňom oddychu. V záhrade v Edene mali Adam a Eva dokonalé šťastie. Boh bol ich PÁNOM, ich životel'om a ich priateľ'om.

15

Keď Boh všetko stvoril
Príbeh z Božieho slova - Biblie
sa nachádza v
Genezis 1-2

„Výklad tvojich slov osvečuje, neskúsených robí rozumnými.“ Žalm 119:130

15

Boh vie, že si vykonal zlé veci, ktoré On nazýva hriech. Trest za hriech je smrť. Boh nás tak veľmi miluje, že poslal svojho Syna, Ježiša, aby zomrel za nás na kríži a splatil náš trest.

Ak sa chceš odvrátiť od svojich hriechov, povedz Bohu toto: Bože verím, že Ježiš zomrel za mňa a teraz opäť žije. Prosím, príď do môjho života a odpusť mi moje hriechy aby som teraz mohol mať nový život a potom byť navždy s Tebou. Pomôž mi žiť pre Teba ako Tvoje dieťa. Amen. Ján 3, 16

Každý deň čítaj Bibliu a rozprávaj sa s Bohom.

2023 jar **SLOVO 15**

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ
APRÍL MÁJ 2023

Služby Božie, Veľký Piatok	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Večera Pánova	2., 6. a 7. apríl, 7. máj
Veľkonočný pondelok	09:00 Čakanovce 10:30 Rankovce
Vstúpenie 18.5.	18:00 Bačkovík a Boliarov
Svätodušný pondelok 29.5.	18:00 Čakanovce pred kostolom
Večierne	Ďurďošík, Trstány, Herľany - podľa dohody
Detská besiedka	PI 17:00 Čakanovce PI 17:30 Boliarov NE 9:30 Rankovce ST 17:00 Rankovce - rómska
Konfirmačná príprava	ŠT 18:00 Rankovce - rómska SO 17:00 Rankovce
Dorasto-Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rodinky	19:00 1. a 3. sobota Bačkovík
Spevokol	ST 19:00 Rankovce
Skúška konfirmandov po roku	16.4. 15:00 Rankovce

Pozývame: výlet do Opálových baní - 4.6.

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** František Haško ml. **Ročník:** XXVII. **Číslo:** 2 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45
Mobil: 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk